

“Eee... **Burası Türkiye**”, *İstanbul Bülteni*, TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Yayın Organı, Şubat 2009, s: 14.

EEE... BURASI TÜRKİYE!..

Erol KÖKTÜRK*

Kendiliğinden, otomatikçe bağlanmış gibi, söylenecek başka bir şey yokmuşçasına kullanılan sözlerden birisi: **Burası Türkiye**... Yerine göre bir kaçış, sığınma, çözümsüzlük noktası, yerine göre içinde kabadayılık taşıyan, yerine göre meydan okuyan bir söz, yerine göre farkında olunmadan dillendirilen bir yaklaşım... Ama sık kullanılan bir kalıp oldu ve yaygınlaşıyor... Kalıp olunca doğallaştığını görüyorsunuz. Çevrenizdeki bazı insanları buna göre dinlediğinizde, sizi rahatsız edercesine sık kullanıldığını fark ediyorsunuz. Birkaç yıl önceki bir TV reklamındaki kullanılışı, “Burası Türkiye, Yok Öyle” neydi? Onunda mı etkisi oldu acaba yaygınlaşmasında?

Ama bu söyleyişin daha çok rahatsız eden yanı, bir sohbette, bir tartışmada, hak arayışında, umutların dillendirilişinde karşınıza bir *duvar gibi çıkarılışı*... Son derece masum, olabilir, abartısız, hatta sıradan bir isteminizi dile getirdiğinizde bile, “**Burası Türkiye**” dendiğinde, bütün eklem yerleriniz ağrımaya başlıyor. Değişime karşı en etkili koz olarak kullanıldığında kabul sınırlarınızın sızladığını, umutlarınızın acıdığını duyumsuyorsunuz... **Burası Türkiye**...

“**Burası Türkiye**” ne demek? Burada bir şeyler var yerleşik... İstesen de istemesen de onlara bağımlı yaşayacaksın ve karşı durmayacaksın... Onları değiştiremezsin, onlar değişmez ve değiştirilemez... Değiştirilmesi “teklif” bile edilemez... “Ama evrende, toplumlarda her şey değişiyor... Hem de artık çok hızlı değişiyor... Değişmeyi izleyemez olduk... O zaman neden biz olduğumuz yerde dama taşı gibi duralım?” diyecek olsanız, şansınızın olmadığı söyleniyor. Hemen ardından da, “daha öğrenemedin mi?” tavırları. Neyi öğrenmek zorundayız ki? Değişmezliği mi? Varlığımızı yadsımayı mı? Eskimiş olanda ısrar etmeyi mi? Tarihe karşı durmayı mı? Nereye kadar başarabiliriz ki bunları?

Daha kötüsü, bilinçsizlikten, duyarsızlıktan, kendini beğenmişlikten, bağımlılıktan, tek tek bunlardan ya da hepsiyle birlikte bu tavır gösterildiğinde nereye kadar tutarlı kalınabilir ki? Çevre etkenler bizi kuşattığında ve artık istenmese de bazı şeyler değiştirilmek zorunda kalındığında bir tutarlılık mı sağlanmış oluyor, yoksa bir aşağılanma mı? İnsanların, yurttaşların, karar vericilerin, kendilerini de inandırarak bazı şeyleri değiştirmenin, geleceğin kapılarını açmanın onurunu taşımak varken, değişime karşı durmaları kendinde ısrar etmek anlamı taşıyor mu? Oysa her değişimin önce düşüncede yaşanması gerekiyor. Sen değişmez kalacaksın, ama değişimi savunacaksın? Tutarlılık bunun neresinde olacak o zaman? Sonra da denecek ki, **Burası Türkiye**?

Değişimi değil de var olanı savunma kalkanı oldu artık **Burası Türkiye**... Burada her şey normaldir, olağandır. Yolsuzluklar, normaldir. Kaçak kentleşme, normaldir. Banka soygunları, normaldir. İşkence, normaldir. Gösteride dayak yemek, normaldir. Yani sınırlarını çıkar, at ve öyle yaşa... Bu normal olmayan olaylar karşısında, “**Burası Türkiye**” deyip, büyük bir “saptama” yapmış gibi sorunu çözmek... Daha doğrusu sorunu dondurmak ve var olanı mutlaklaştırmak...

* Prof. Dr., Kocaeli Üniversitesi

AB süreci, dayatmalar... Birileri bize çağdaş dünyayla ve gelişmelerle aranın açıldığını söylüyor, anımsatıyor. Bazıları aranın daha da açılması pahasına, "**Burası Türkiye**" diyor... Kuşkusuz her uyarı ulusal çıkarlarımızla örtüşmüyor. Ama her değişim zorunluluğunu da ulusallıkla karşı karşıya getirmek doğru mu? Var olan durumun objektif bir fotoğrafını çekip, nereye yönleneceğimizi bir toplumsal uzlaşıyla belirlemenin eşiğinde olduğumuz yadsınabilir mi? Günümüzde **Burası Türkiye** fotoğrafı, çekene göre değişiyor. Ama işi makinenin önündeki objektife bıraksak, objektif çekilen fotoğrafa baksak daha iyi etmez miyiz? Sonra o fotoğrafı duvara asıp yeniden düşünsek...

Olması gereken Türkiye'yi düşünsek. O zaman görülecektir ki, o söz edilen Türkiye, olması gereken Türkiye değil? Gerçek Türkiye başka!.. Anadolu topraklarının gerçek öyküsü de, gerçek misyonu da başka olmuş ve başka olmalı... Coğrafyasının kendisine sunduğu avantajları, güzellikleri "**Burası Türkiye**" saplantılarına feda edemeyecek bir geçmişi var bu toprakların. O geçmişin geleceğe taşınacağı yer Türkiye... Hem de büyütülerek taşınacak, keyifle taşınacak, nefes nefese taşınacak bir yer...

Esas, evet esas **Burası Türkiye**... Üzerinde akıllarıyla düşünen insanların daha çoğunluk olduğu, akıllarıyla kararların verildiği, coşkularla ve insanca yaşanılabilir, imrenilesi bir ülke... "**Burası Türkiye**" duvarlarını aşmış, "**Türkiye Burası**" denilen, yaşamaktan mutlu olunabilir coğrafya...